

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (seitsemäs jaosto)

7 päivänä marraskuuta 2013*

Ennakkoratkaisupyyntö — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Työntekijöiden lähettäminen työhön —
Direktiivi 96/71/EY — Vähimmäispalkka — Kiinteämääräiset maksut ja työnantajan usean vuoden
kestävään säästöohjelmaan työntekijöiden hyväksi maksamat maksut

Asiassa C-522/12,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 18.4.2012 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 19.11.2012, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Tevfik Isbir

vastaan

DB Services GmbH,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. L. da Cruz Vilaça sekä tuomarit G. Arestis ja J.-C. Bonichot (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: M. Wathelet,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Tevfik Isbir, edustajanaan Rechtsanwalt S. Hermann,
- Saksan hallitus, asiamiehinään K. Petersen, A. Wiedmann ja T. Henze,
- Itävallan hallitus, asiamiehenään A. Posch,
- Puolan hallitus, asiamiehinään B. Majczyna ja M. Szpunar,
- Ruotsin hallitus, asiamiehinään C. Stege ja A. Falk,
- Norjan hallitus, asiamiehenään P. Wennerås,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

— Euroopan komissio, asiamiehinnään F. Bulst ja J. Enegren,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16.12.1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY (EYVL 1997, L 18, s. 1; oikaisu EUVL 2007, L 301, s. 28 ja L 310, s. 22) 3 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan c alakohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat laitossiivoojana työskentelevä Tevfik Isbir ja hänen työnantajansa DB Services GmbH (jäljempänä DB Services), joka on Deutsche Bahn AG -konserniin kuuluva yhtiö, ja jossa on kyse siitä, mitä seikkoja on otettava huomioon asianomaisen vähimmäispalkkaa määrittäessä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Direktiivin 96/71 3 artiklan, jonka otsikko on ”Työehdot ja -olot”, 1 ja 8 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että työsuhteeseen sovellettavasta lainsäädännöstä riippumatta 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yritysten takaavat jäsenvaltion alueelle työhön lähetetyille työntekijälle jäljempänä tarkoitettujen seikkojen osalta työehdot ja -olot, jotka siinä jäsenvaltiossa, jossa työ suoritetaan, vahvistetaan:

— laein, asetuksin tai hallinnollisin määräyksin

ja/tai

— 8 kohdassa tarkoitettulla tavalla yleisesti sovellettaviksi julistetuun työehtosopimukseen tai välitystuomioin siltä osin kuin ne koskevat jotain liitteessä tarkoitettua toimintaa:

--

- c) vähimmäispalkat, myös ylityökorvaukset; tätä alakohtaa ei sovelleta täydentäviin työeläkejärjestelmiin;

--

Tässä direktiivissä ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen vähimmäispalkkojen käsite määritellään sen jäsenvaltion lainsäädännössä ja/tai kansallisen käytännön mukaan, jonne työntekijä on lähetetty työhön.

--

8. Yleisesti sovellettaviksi julistetuilla työehtosopimuksilla tai välitystuomioilla tarkoitetaan työehtosopimuksia tai välitystuomioita, joita kaikkien asianomaista toimialaa tai elinkeinoa edustavien tai kaikkien kyseisten työehtosopimusten tai tuomioiden alueelliseen soveltamisalaan kuuluvien yritysten on noudatettava.

--”

Saksan oikeus

Vuoden 2007 AEntG

- 4 Direktiivi 96/71 ja muun muassa palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2006/123/EY (EUVL L 376, s. 36) unionin oikeuteen myöhemmin tehdyt muutokset on saatettu voimaan Saksan sisäisessä oikeudessa rajat ylittäviin palveluihin liittyvistä pakottavista työehdoista annetulla lailla (Gesetz über zwingende Arbeitsbedingungen bei grenzüberschreitenden Dienstleistungen – Arbeitnehmer-Entsendegesetz), sellaisena kuin se julkaistiin 25.4.2007 ja tuli voimaan 1.7.2007 (jäljempänä vuoden 2007 AEntG).
- 5 Vuoden 2007 AEntG:n 1 § sisältää säännökset, joissa määritetään ne yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat työehtosopimusten soveltamista ulkomaisiin työnantajiin, kun kyse on Saksaan lähetetyistä työntekijöistä.

Viides työntekijöiden säästöjärjestelmistä annettu laki

- 6 Viidennessä työntekijöiden säästöjärjestelmistä annetussa laissa (Fünftes Vermögensbildungsgesetz), joka annettiin 4.3.1994, säädetään, että työnantajan on maksettava tietty rahamääräinen suoritus, jolla kasvatetaan pääomaa työntekijän lukuun.
- 7 Kyseisessä laissa säädettyjä sijoitusmuotoja ovat esimerkiksi arvopapereita tai muita pääomaosuuksia koskevat säästösopimukset ja työntekijän asuinkiinteistön rakentamiseen, hankintaan, parantamiseen tai laajentamiseen taikka pääoma- tai säästöhenkivakuutukseen liittyvät menot. Asianomainen työntekijä saa määrätä kyseisistä suorituksista vasta sellaisen usean vuoden pituisen ajanjakson kuluttua, jonka ajaksi varat on jäädytetty ja jota säännellään eri tavoin eri sijoitusmuotojen osalta.
- 8 Valtio tukee säästöjärjestelmiin tehtyjä suorituksia ainakin tiettyjen sijoitusmuotojen osalta.

Työehtosopimukset

– ETV DB Services Nord

- 9 DB Services Nord GmbH:n työntekijöiden ja harjoittelijoiden palkkaa koskeva työehtosopimus (Entgelttarifvertrag für die Arbeitnehmer und Auszubildenden der DB Services Nord GmbH, jäljempänä DB Services Nordin palkkasopimus), joka tehtiin 16.12.2004, sisältää kiinteistö- ja liikennepalvelualalla työskentelevien työntekijöiden palkkataulukot.
- 10 DB Services Nordin palkkasopimus, joka piti kumota 30.6.2007 mennessä, pidettiin voimassa 31.3.2008 asti.
- 11 DB Services Nordin palkkasopimuksen mukainen tuntipalkka oli 7,56 euroa ryhmässä A3.

- 12 Kyseisen työehtosopimuksen osapuolet sopivat, että mainittu tuntipalkka ryhmässä A3 olisi 1.4.2008 lähtien 7,90 euroa.
- 13 Kyseiset osapuolet sopivat neuvotteluissa myös siitä, että työntekijöille maksettaisiin 1.7.2007 ja 31.3.2008 väliseltä ajanjaksolta kaksi kiinteämääräistä suoritusta (jäljempänä elokuun 2007 ja tammikuun 2008 kiinteämääräiset maksut), nimittäin
- 600 euroa tulospalkkiona, joka maksettiin elokuun 2007 palkan yhteydessä, ja
 - 150 euroa suhdanteista riippuvaisena erityissuorituksena, joka maksettiin tammikuun 2008 palkan yhteydessä.
- LohnTV Gebäudereinigung 2004
- 14 Rakennussiivoustyössä työskentelevien työntekijöiden palkkaa koskeva työehtosopimus (Lohntarifvertrag für die gewerblichen Beschäftigten in der Gebäudereinigung, jäljempänä rakennussiivoustyötä koskeva vuoden 2004 palkkasopimus), joka tehtiin 4.10.2003, julistettiin yleisesti sovellettavaksi 1.4.2003 lähtien.
- 15 Rakennussiivoustyötä koskevan vuoden 2004 palkkasopimuksen 2 §:ssä vahvistettiin tuntipalkaksi 7,87 euroa.
- 16 Kyseisen järjestelmän voimassaolo päättyi 29.2.2008.
- TV Mindestlohn Gebäudereinigung
- 17 Saksan liittotasavallan alueella rakennussiivoustyössä työskentelevien työntekijöiden vähimmäispalkkojen sääntelyä koskevassa työehtosopimuksessa (Tarifvertrag zur Regelung der Mindestlöhne für gewerbliche Arbeitnehmer in der Gebäudereinigung im gebiet der Bundesrepublik Deutschland, jäljempänä rakennussiivoustyötä koskeva vähimmäispalkkasopimus), joka tehtiin 9.10.2007, vahvistettiin ryhmää A3 vastaavaan luokkaan kuuluvien työntekijöiden vähimmäistuntipalkaksi 8,15 euroa.
- 18 Rakennussiivoustyötä koskevan vähimmäispalkkasopimuksen soveltamista jatkettiin 1.3.2008 lähtien.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 19 Isbir on 1.1.2004 lähtien työskennellyt Saksassa DB Servicen palveluksessa laitossiivoojana.
- 20 Hänelle on DB Services Nordin palkkasopimuksen mukaisesti maksettu tuntipalkkaa, jonka määrä oli 7,56 euroa 31.3.2008 asti ja 7,90 euroa 1.4.2008 lähtien.
- 21 Hän vaati, että häneen sovellettaisiin 1.7.2007 lähtien edullisempia rakennussiivousalan tuntipalkkoja koskevia säännöksiä, toisin sanoen 29.2.2008 asti rakennussiivoustyötä koskevaa vuoden 2004 palkkasopimusta ja tämän jälkeen 1.3.2008 lähtien rakennussiivoustyötä koskevaa vähimmäispalkkasopimusta, jotka olivat tulleet sovellettaviksi kaikkiin kyseisen alan – myös DB Servicesin – työntekijöihin ja työnantajiin.
- 22 Isbir katsoi, että hänen olisi pitänyt saada 7,87 euron ja sitten 8,15 euron tuntipalkka 7,56 euron ja 7,90 euron tuntipalkan sijasta.

- 23 Vaikka DB Services ei kiistänyt, että rakennussiivoustyötä koskeva vuoden 2004 palkkasopimus ja rakennussiivoustyötä koskeva vähimmäispalkkasopimus sitoivat sitä vastedes, se katsoi, että Isbir oli todellisuudessa jo saanut paljon enemmän kuin vaatimansa vähimmäistuntipalkan, sillä hänelle oli kyseiseltä ajanjaksolta maksettu Deutsche Bahn AG:tä sitovien työehtosopimusten nojalla summia, jotka DB Servicesin mukaan piti sisällyttää kyseiseen vähimmäispalkkaan eli
- yhtäältä elokuun 2007 ja tammikuun 2008 kiinteämääräiset maksut, ja
 - toisaalta säästöjärjestelmiin maksetut maksut.
- 24 Bundesarbeitsgerichtin käsiteltävänä olevassa asiassa on kysymys siitä, onko nämä palkanosat sisällytettävä vähimmäispalkkaan.
- 25 Kyseinen tuomioistuin myöntää, että asiassa on kyse täysin jäsenvaltion sisäisestä tilanteesta. Se vetoaa kuitenkin siihen, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan (asia C-28/95, Leur-Bloem, tuomio 17.7.1997, Kok., s. I-4161 ja asia C-352/08, Modehuis A. Zwijnenburg, tuomio 20.5.2010, Kok., s. I-4303) unionin oikeudesta omaksuttuja säännöksiä ja käsitteitä on tulkittava yhdenmukaisesti, jotta vältettäisiin myöhemmät tulkintaerot, eikä tämä riipu siitä, sovelletaanko niitä täysin sisäiseen vai rajat ylittävään tilanteeseen. Vuoden 2007 AEntG:n valmistelutöistä ilmenee, että ”vähimmäispalkan” käsitettä, johon tuossa laissa viitataan, pitäisi kansallisen lainsäätäjän mukaan tulkita samalla tavoin, olipa kyse sitten jäsenvaltion sisäisestä tai unionin oikeuden soveltamisalaan kuuluvasta tilanteesta.
- 26 Kansallinen tuomioistuin pohtii, missä määrin tämän tuomion 23 kohdassa mainitut kaksi maksua on otettava huomioon sen tulkinnan kannalta katsoen, jonka unionin tuomioistuin sen mukaan on jo esittänyt vähimmäispalkasta asiassa C-341/02, komissio vastaan Saksa, 14.4.2005 antamassaan tuomiossa (Kok., s. I-2733) ja jossa ei ole otettu huomioon sellaisia palkanosia, jotka muuttavat työntekijän suorituksen ja hänen siitä saamansa vastikkeen välistä suhdetta.
- 27 Näin ollen Bundesarbeitsgericht on lykännyt asian käsittelyä ja esittänyt unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:
- ”1) Onko direktiivin [96/71] 3 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan c alakohdan käsitettä ’vähimmäispalkat’ tulkittava siten, että se kuvaa vastiketta, jonka työnantaja maksaa työntekijän työsuorituksesta, joka on direktiivin 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä mainittujen lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten taikka yleissitovan työehtosopimuksen mukaan korvattava yksinomaan ja täysimääräisesti työehtosopimuksen mukaisella vähimmäispalkalla (’normaali suoritus’), ja että sen vuoksi vain sellaiset työnantajan suoritukset, jotka ovat vastiketta tästä normaalista suorituksesta ja joiden on oltava työntekijän käytettävissä viimeistään asianomaista palkanmaksukautta koskevana maksupäivänä, voidaan ottaa huomioon tarkasteltaessa, onko vähimmäispalkan maksamista koskevaa velvoitetta noudatettu?
- 2) Onko direktiivin [96/71] 3 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan c alakohdan käsitettä ’vähimmäispalkat’ tulkittava siten, että se on esteenä kansallisille oikeussäännöille ja käytännöille, joiden mukaan työnantajan suorituksia ei ole pidettävä vähimmäispalkan osina eikä otettava huomioon tarkasteltaessa, onko vähimmäispalkan maksamista koskevaa velvoitetta noudatettu, jos työnantaja maksaa työehtosopimukseen liittyvän velvoitteen perusteella nämä suoritukset,
- jotka on työehtosopimuspuolten ja kansallisen lainsäätäjän tahdon mukaan tarkoitettu kartuttamaan työntekijöiden omaisuutta,
- ja tätä tarkoitusta varten

- työnantajan työntekijälle kuukausittain maksamat suoritukset sijoitetaan pitkäaikaisesti esimerkiksi maksuna säästöjärjestelmään, maksuna asuinrakennuksen rakentamista tai ostamista varten tai pääomahenkivakuutukseen suoritettuna maksuna ja
- niitä tuetaan valtion maksamilla avustuksilla ja verohelpotuksilla ja
- työntekijä voi määrätä näistä maksuista vasta usean vuoden pituisen ajanjakson kuluttua ja
- kuukausittain kiinteänä summana suoritettavien maksujen suuruus riippuu yksinomaan sovitusta työajasta, ei sen sijaan työstä maksettavasta korvauksesta (‘maksut säästöjärjestelmiin’)?”

Unionin tuomioistuimen toimivalta

- 28 On syytä muistuttaa unionin tuomioistuimen jo todenneen, että sillä on toimivalta ratkaista unionin oikeuden säännöksiä koskevia ennakkoratkaisukysymyksiä sellaisissa tapauksissa, joissa pääasian tosiseikat jäävät unionin oikeuden soveltamisalan ulkopuolelle mutta joissa kyseisen oikeuden säännöksiä sovelletaan kansallisen oikeuden nojalla (ks. vastaavasti em. asia Leur-Bloem, tuomion 26 ja 27 kohta). Unionin tuomioistuin on samoin katsonut, että silloin, kun kansallisen lainsäädännön mukaan täysin valtion sisäisten tilanteiden ratkaisemisessa on noudatettava unionin oikeudessa annettuja ratkaisuja muun muassa maan omien kansalaisten syrjinnän tai kilpailun mahdollisen vääristymisen välttämiseksi, Euroopan unionilla on selvä intressi sen osalta, että unionin oikeudesta omaksuttuja säännöksiä ja käsitteitä myöhempien tulkintaerojen välttämiseksi tulkitaan yhdenmukaisesti, eikä tämä riipu siitä, missä olosuhteissa näitä säännöksiä ja käsitteitä sovelletaan (ks. vastaavasti em. asia Modehuis A. Zwijnenburg, tuomion 33 kohta).
- 29 Kansallinen tuomioistuin vetoaa tässä suhteessa siihen, että kansallisen lainsäätäjän tarkoituksena oli, kuten vuoden 2007 AEntG:n, jolla direktiivi 96/71 saatettiin voimaan Saksan kansallisessa oikeudessa, valmistelutöistä ilmenee, että kansallisia tilanteita ja tilanteita, jotka kuuluvat unionin oikeuden soveltamisalaan, tulkittaisiin yhdenmukaisesti erityisesti silloin, kun kyse on lähetetyistä työntekijöistä.
- 30 Tällaisessa tapauksessa – ja kun otetaan huomioon SEUT 267 artiklassa määrätty kansallisten tuomioistuinten ja unionin tuomioistuimen välinen tehtävien jako – kyseisen unionin oikeuteen tehdyn viittauksen täsmällisen ulottuvuuden arvioiminen kuuluu yksinomaan kansalliselle tuomioistuimelle, koska unionin tuomioistuin on toimivaltainen tutkimaan ainoastaan unionin oikeuden säännökset. Sen huomioon ottaminen, missä määrin kansallinen lainsäätäjä on alistanut täysin valtion sisäiset tilanteet unionin oikeuden alaisuuteen, kuuluu nimittäin ainoastaan kansalliseen oikeuteen ja näin ollen jäsenvaltion tuomioistuinten yksinomaiseen toimivaltaan (ks. em. asia Leur-Bloem, tuomion 33 kohta)
- 31 Edellä esitetyn perusteella unionin tuomioistuin on toimivaltainen ratkaisemaan kansallisen tuomioistuimen esittämät kysymykset.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

- 32 Kahdella kysymyksellään, jotka on syytä tutkia yhdessä, kansallinen tuomioistuin tiedustelelee pääasiallisesti, onko direktiivin 96/71 3 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakappaleen c alakohtaa tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevien kaltaisten palkanosien, jotka maksetaan yhtäältä työehtosopimusneuvotteluissa sovittuna kahtena kiinteämääräisenä suorituksena ja toisaalta säästöjärjestelmään tehtävänä suorituksena, sisällyttämiselle vähimmäispalkkaan.

- 33 Tästä on todettava, että unionin lainsäätävä antoi direktiivin 96/71 määrätäksään, kuten kyseisen direktiivin kuudennesta perustelukappaleesta ilmenee, työnantajien ja näiden henkilöstöjen edun mukaisesti työsuhteeseen sovellettavista työehdoista ja -oloista silloin, kun jäsenvaltioon sijoittautunut yritys lähettää työntekijöitä tilapäisesti työhön toisen jäsenvaltion alueelle palvelujen tarjoamisen yhteydessä. Saman direktiivin 13 perustelukappaleesta ilmenee, että jäsenvaltioiden lainsäädännöt on sovitettava yhteen sellaisten vähimmäissuojaa koskevien pakottavien ydinsääntöjen säätämiseksi, joita työnantajien on vastaanottavassa valtiossa noudatettava lähettäessään työntekijöitä sinne tilapäisesti työhön. Kyseisellä direktiivillä ei kuitenkaan ole yhdenmukaistettu näiden vähimmäissuojaa koskevien pakottavien sääntöjen aineellista sisältöä. Jäsenvaltiot voivat näin ollen vapaasti määrittellä tämän sisällön perustamissopimusta ja unionin oikeuden yleisiä periaatteita noudattaen (asia C-341/05, Laval un Partneri, tuomio 18.12.2007, Kok., s. I-11767, 58–60 kohta).
- 34 Vähimmäissuojaa koskevien pakottavien ydinsääntöjen noudattamisen varmistamiseksi direktiivin 96/71 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on huolehdittava, että työsuhteeseen sovellettavasta lainsäädännöstä riippumatta yritykset takaavat valtioiden välisiä palveluja tarjottaessa jäsenvaltioiden alueelle työhön lähetetyille työntekijöille työehdot ja -olot kyseisessä säännöksessä lueteltujen seikkojen, muun muassa vähimmäispalkkojen ja myös ylityökorvausten, osalta (em. asia Laval un Partneri, tuomion 73 kohta).
- 35 Koska direktiivillä 96/71 ei pyritä työehtojen ja -olojen vahvistamista koskevien järjestelmien yhdenmukaistamiseen jäsenvaltioissa, jäsenvaltioilla on edelleen vapaus valita kansallisella tasolla järjestelmä, jota ei ole nimenomaisesti mainittu yhtenä kyseisessä direktiivissä säädetyistä järjestelmistä, kunhan sillä ei estetä palvelujen tarjoamista jäsenvaltioiden välillä (em. asia Laval un Partneri, tuomion 68 kohta).
- 36 Lisäksi on syytä muistuttaa, että direktiivin 96/71 3 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa todetaan nimenomaisesti, että kyseisessä direktiivissä mainitun 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vähimmäispalkkojen käsite määritellään sen jäsenvaltion lainsäädännössä tai kansallisen käytännön mukaan, jonne työntekijä on lähetetty työhön.
- 37 Tässä yhteydessä on todettava, ettei direktiivissä 96/71 itsessään ole minkäänlaisia tietoja siitä, miten vähimmäispalkka pitäisi aineellisesti määrittellä. Kyseisen direktiivin soveltamisen kannalta katsoen vähimmäispalkan muodostavat osatekijät on siis määriteltävä asianomaisen jäsenvaltion oikeudessa, kunhan vain tällä määritelmällä, sellaisena kuin se ilmenee lainsäädännöstä tai asian kannalta merkityksellisistä kansallisista työehtosopimuksista taikka kansallisten tuomioistuinten sitä koskevasta tulkinnasta, ei estetä palvelujen vapaata tarjoamista jäsenvaltioiden välillä.
- 38 Unionin tuomioistuin on jo tässä suhteessa katsonut, että korotuksia ja lisiä, joita ei ole määritelty vähimmäispalkan osiksi sen jäsenvaltion lainsäädännössä tai kansallisen käytännön mukaan, jonne työntekijä on lähetetty työhön, ja jotka muuttavat yhtäältä työntekijän suorituksen ja toisaalta hänen saamansa vastikkeen välistä suhdetta, ei direktiivin 96/71 säännösten perusteella voida pitää tällaisina palkan osina (em. asia komissio v. Saksa, tuomion 39 kohta).
- 39 Tällä perusteella unionin tuomioistuin on katsonut olevan täysin normaalia, että jos työnantaja edellyttää työntekijän tekevän ylimääräistä työtä tai ylityötunteja erityisissä olosuhteissa, tämä lisäsuoritus korvataan kyseiselle työntekijälle, eikä kyseistä korvausta oteta huomioon vähimmäispalkkaa laskettaessa (em. asia komissio v. Saksa, tuomion 40 kohta).
- 40 Näin siis pelkästään sellaiset palkanosat, joilla ei muuteta yhtäältä työntekijän suorituksen ja toisaalta hänen tästä saamansa vastikkeen välistä suhdetta, voidaan ottaa huomioon määritettäessä direktiivissä 96/71 tarkoitettua vähimmäispalkkaa.

- 41 Pääasiassa kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa on aluksi syytä todeta, että elokuun 2007 ja tammikuun 2008 kiinteämääräiset maksut ovat selvästi – kuten kansallinen tuomioistuin korostaa – vastiketta, sellaisena kuin siitä määrätään yleisesti sovellettavassa työehtosopimuksessa eli DB Services Nordin palkkasopimuksessa, asianomaisten työntekijöiden tekemästä normaalista työstä.
- 42 Kyseiset maksut on tosin maksettu muun kuin sen ajanjakson aikana, jolta niillä oli tarkoitus korvata asianomaisten työntekijöiden suoritukset. Tämä seikka ei kuitenkaan sellaisenaan vaikuta näiden palkkojen luonnehdintaan siltä osin kuin DB Services Nordin palkkasopimuksen osapuolet ovat halunneet tällä tavoin ottaa käyttöön palkkojen korotuksen vastikkeena työstä ottamalla huomioon kansallisen käytännön, jonka mukaan tällaisesta sopimuksesta neuvoteltaessa ja aikaisemman sopimuksen päättyessä näillä kiinteämääräisillä maksuilla haluttiin ennakoida uuden palkkataulukon soveltamista. Kansallisen tuomioistuimen on kuitenkin tarkistettava, vastaako tämä luonnehdinta todellakin kyseisen työehtosopimuksen osapuolten tarkoitusta.
- 43 Säästöjärjestelmään tehtävästä maksusta on toiseksi todettava, että kun sen tavoite ja ominaispiirteet, sellaisina kuin kansallinen tuomioistuin ne esittää, otetaan huomioon, sillä muutetaan selvästi työntekijän suorituksen ja hänen tästä suorituksesta saamansa vastikkeen välistä suhdetta.
- 44 Vaikka tällaista maksua ei voidakaan erottaa työsuorituksesta, se eroaa varsinaisesta palkasta. Koska sillä pyritään muodostamaan työntekijän ennemmin tai myöhemmin saama pääoma ja näin toteuttamaan sosiaalipoliittinen tavoite, jota tuetaan muun muassa julkisen vallan antamalla taloudellisella avustuksella, sen ei direktiiviä 96/71 sovellettaessa voida katsoa kuuluvan työsuorituksen ja työnantajan sen perusteella maksaman taloudellisen vastikkeen väliseen tavanomaiseen suhteeseen. Kansallisen tuomioistuimen asiana on kuitenkin tarkistaa, onko asia näin sen käsiteltävänä olevassa asiassa.
- 45 Edellä esitetyn perusteella esitettyihin kysymyksiin on vastattava, että direktiivin 96/71 3 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakappaleen c alakohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sellaisten palkanosien sisällyttämiselle vähimmäispalkkaan, joilla ei muuteta yhtäältä työntekijän suorituksen ja toisaalta hänen tästä suorituksesta saamansa vastikkeen välistä suhdetta. Kansallisen tuomioistuimen asiana on tarkistaa, koskeeko tämä pääasiassa kyseessä olevia palkanosia.

Oikeudenkäyntikulut

- 46 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.
- 47 Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16.12.1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY 3 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan c alakohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sellaisten palkanosien sisällyttämiselle vähimmäispalkkaan, joilla ei muuteta yhtäältä työntekijän suorituksen ja toisaalta hänen tästä suorituksesta saamansa vastikkeen välistä suhdetta. Kansallisen tuomioistuimen asiana on tarkistaa, koskeeko tämä pääasiassa kyseessä olevia palkanosia.

Allekirjoitukset